

STAATSBLED VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

350 **BESLUIT** van 1 juli 1963 tot vaststelling van een Algemene Maatregel van Bestuur als bedoeld in artikel 14 van de Zuiderzeesteunwet 1925 (Stb. 290) (Zuiderzeesteunbesluit 1963).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 11 januari 1963, No. 70801, Directie van de Waterstaat, afdeling P;

Overwegende, dat het aantal houders van een visvergunning als bedoeld in artikel 17 van de Visscherijwet (Stb. 1931, 410) voor het vissen in het IJsselmeer nog niet zodanig is afgenomen, dat voor de toekomst een economisch verantwoorde exploitatie van het voor de IJsselmeervisserij beschikbaar blijvende viswater mag worden verwacht;

dat het nodig is, maatregelen te treffen teneinde vermindering van dat aantal te bevorderen, en teneinde in verband met de mede daarvoor bij de wet van 3 mei 1962 (Stb. 167) aangebrachte wijzigingen in de Zuiderzeesteunwet de op deze wet gegronde regelingen betreffende tegemoetkomingen aan belanghebbenden te herzien;

dat het aanbeveling verdient, die regelingen voorzover zij tot nu toe zijn vervat in het Zuiderzeesteunbesluit (Stb. 1927, 365) en in het Koninklijk besluit van 19 mei 1932, nr. 20, zoals die besluiten sedert die datum zijn gewijzigd, in één besluit op te nemen;

Gelet op de artikelen 6, 6a, 8, 12 en 13 juncto artikel 14 van de Zuiderzeesteunwet (Stb. 1925, 290);

De Raad van State gehoord (advies van 13 februari 1963, nr. 54);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 25 juni 1963, No. 32813, Directie van de Waterstaat, afdeling P;

Hebben goedgevonden en verstaan:

TITEL I

Verklaring van enige uitdrukkingen

Artikel 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens dit besluit bepaalde wordt verstaan onder

a. de Zuiderzeesteunwet: de Zuiderzeesteunwet (Stb. 1925, 290);

b. Onze Minister: Onze Minister, belast met de uitvoering van de Zuiderzeesteunwet;

c. de Generale Commissie: de Generale Commissie, bedoeld in artikel 3 van de Zuiderzeesteunwet;

d. de Rijksdienst: de Rijksdienst ter uitvoering van de Zuiderzeesteunwet, ingesteld bij Koninklijk besluit van 7 januari 1932 (Stb. 4);

e. het fonds: het Zuiderzeefonds, ingesteld bij de wet van 20 december 1918 (Stb. 827) ten behoeve van de afsluiting en de droogmaking van de Zuiderzee;

f. een belanghebbende: een belanghebbende als bedoeld in artikel 1 van de Zuiderzeesteunwet, alsmede een op grond van dat artikel en van artikel 1a van die wet met een belanghebbende gelijkgestelde;

g. een visvergunning: een vergunning als bedoeld in artikel 17 van de Visscherijwet (Stb. 1931, 410) voor het vissen in het IJsselmeer;

h. het inleveren van een vergunning: het afstand doen van de rechten, voortvloeiende uit een geldende visvergunning, waaronder wordt begrepen het niet-weder-in-aanmerking-komen voor een visvergunning bij de aanvang van een nieuw vergunningsjaar, tenzij dit een gevolg is van laakbare gedragingen;

i. een grootbedrijf: een scheepswerf of een door Onze Minister daarmee gelijkgesteld bedrijf, voor zover die scheepswerf of dat bedrijf vóór 31 mei 1932 in hoofdzak gegrond was op de Zuiderzeewisserij;

j. de hoofdbambenaar: de hoofdbambenaar, belast met de leiding van de Rijksdienst, als bedoeld in artikel 2 van het Koninklijk besluit van 7 januari 1932 (Stb. 4), zoals dit besluit sedert die datum is gewijzigd.

TITEL II

Tegemoetkoming ter vergemakkelijking van liquidatie van een bedrijf

Artikel 2. 1. De tegemoetkoming in geld, bedoeld in het tweede lid van artikel 6 van de Zuiderzeesteunwet, bedraagt in geen geval meer dan f 1.000,—.

2. De belanghebbende die een vergoeding van waardevermindering als bedoeld in artikel 6a van de Zuiderzeesteunwet heeft gekregen, kan op grond van het tweede lid van artikel 6 van de Zuiderzeesteunwet slechts worden tegemoetgekomen in zoverre de na 31 december 1959 genoten vergoeding van waardevermindering, alle andere omstandigheden mede in aanmerking genomen, geen oplossing biedt voor de moeilijkheden die de liquidatie van zijn bedrijf ondervindt.

TITEL III

Vergoeding van waardevermindering

Artikel 3. In deze titel wordt onder vergoeding verstaan: vergoeding van waardevermindering van vissersvaartuigen en van netwerk als bedoeld in artikel 6a van de Zuiderzeesteunwet.

Artikel 4. 1. Met inachtneming van hetgeen overigens in deze titel is bepaald wordt de vergoeding toegekend aan de belanghebbende alsmede aan de zoon van een belanghebbende, voor zover deze

a. in 1950, 1951 of 1952 houder waren van een visvergunning en

b. hun bedrijf bij inlevering van de visvergunning zonder in die vergunning te zijn opgevolgd, hebben opgeheven vóór een tijdstip, door Ons, de Generale Commissie gehoord, te bepalen.

2. Bij overlijden van de belanghebbende of van de zoon van een belanghebbende als bedoeld in het vorige lid, treedt, voor zover er geen opvolging in de vergunning heeft plaatsgehad, met uitsluiting van alle anderen de weduwe in diens plaats of, indien hij geen weduwe achterlaat, zijn erfgenamen in de eerste en bij gebreke van dezen zijn erfgenamen in de tweede graad van bloedverwantschap in rechte nederdalende lijn.

Artikel 5. De belanghebbende en de zoon van een belanghebbende, die na 1952 en vóór het in het eerste lid onder b van het vorige artikel bedoelde door Ons te bepalen tijdstip een houder van een visvergunning als bedoeld in het eerste lid onder a van het vorige artikel, in die vergunning zijn opgevolgd, worden voor de toepassing van deze titel geacht, in 1950, 1951 of 1952 houder van een visvergunning te zijn geweest.

Artikel 6. Behoudens de in deze titel gestelde beperkingen betreft de vergoeding vissersvaartuigen en netwerk, die voor de belanghebbende of voor de zoon van een belanghebbende

als bedoeld in het eerste lid van artikel 4 van dit besluit, overbodig zijn geworden bij de opheffing van zijn bedrijf, voor zover deze goederen in 1950, 1951 of 1952 zijn eigendom waren en werden bezigd voor de uitoefening van het IJsselmeervisserijbedrijf, waarvoor hem een visvergunning was verleend.

Artikel 7. Met de in het vorige artikel bedoelde goederen worden voor de toepassing van deze titel gelijkgesteld

a. vissersvaartuigen en netwerk, door de belanghebbende of door een zoon van een belanghebbende als bedoeld in het eerste lid van artikel 4 van dit besluit, gebezigd voor de uitoefening van het IJsselmeervisserijbedrijf, waarvoor hem een visvergunning was verleend, mits deze goederen in 1950, 1951 of 1952 in eigendom toebehoorden aan degenen in wiens visvergunning hij is opgevolgd;

b. vissersvaartuigen en netwerk, na 1952 eigendom geworden van de belanghebbende of van de zoon van een belanghebbende als bedoeld in het eerste lid van artikel 4 van dit besluit, nadat hij reeds in 1950, 1951 of 1952 houder of bezitter te goeder trouw ervan is geweest, voor zover deze goederen althans in één van die jaren werden gebezigd voor de uitoefening van het IJsselmeervisserijbedrijf, waarvoor hem een visvergunning was verleend mits zij tot de opheffing van zijn bedrijf zijn eigendom zijn gebleven;

c. vissersvaartuigen en netwerk, na 1952 eigendom geworden van de belanghebbende of van de zoon van een belanghebbende als bedoeld in het eerste lid van artikel 4 van dit besluit, of van hem, in wiens rechten deze als opvolger in de IJsselmeervisserij is getreden, mits zij hebben gestrekt om zijn IJsselmeervisserijbedrijf uiterlijk tot de opheffing daarvan te kunnen uitoefenen in de omvang waarin en de wijze waarop dit in 1950, 1951 of 1952 geschiedde.

Artikel 8. Vissersvaartuigen en netwerk worden zolang deze goederen toebehoren of hebben toebehoord aan de echtgenote van een belanghebbende of van een zoon van een belanghebbende als bedoeld in het eerste lid van artikel 4 van dit besluit, gelijkgesteld met eigendommen van die belanghebbende of van die zoon van een belanghebbende.

Artikel 9. Voor vaartuigen en voor netwerk, in onverdeelde eigendom mede toebehorende aan hem die op de vergoeding van waardevermindering aanspraak kan maken, wordt die vergoeding voor het geheel van die goederen toegekend.

Artikel 10. De vergoeding wordt, behoudens het bepaalde in de artikelen 13 en 14 van dit besluit, vastgesteld op het verschil tussen de werkelijke waarde van schepen en van netwerk en de basiswaarde daarvan.

Artikel 11. 1. Als werkelijke waarde van vissersvaartuigen en van netwerk wordt beschouwd de opbrengst ervan bij openbare verkoop, geschied onder gewone omstandigheden op een geschikte tijd en op een geschikte plaats, na verkregen toestemming van Onze Minister, dan wel een bedrag dat Onze Minister in overeenstemming met de aanvrager van de vergoeding heeft bepaald.

2. Indien verkoop heeft plaats gevonden zonder toestemming van Onze Minister, stelt hij de werkelijke waarde vast.

Hetzelfde geldt voor het geval van verkoop op grond van artikel 1223 van het Burgerlijk wetboek en voor het geval van executoriale verkoop.

3. Indien binnen zes maanden nadat de vastgestelde basiswaarde overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid van artikel 12 van dit besluit ter kennis van de aanvrager van de vergoeding is gebracht, de werkelijke waarde niet in overeenstemming met die aanvrager is kunnen worden bepaald, of ingeval die aanvrager geen toestemming tot openbare verkoop aan Onze Minister heeft gevraagd, is de Minister bevoegd, de werkelijke waarde vast te stellen.

Artikel 12. 1. De basiswaarde is de waarde die vissersvaartuigen en netwerk op het tijdstip van de buitengebruik-

stelling van deze goederen, die is voorafgegaan aan of heeft plaatsgevonden tegelijkertijd met het inleveren van de visvergunning, zouden hebben gehad, respectievelijk zouden hebben indien de inpolderingen in het IJsselmeer in 1950 niet waren hervat.

2. De basiswaarde wordt, indien de uitvoering van dit besluit daartoe aanleiding geeft, door de in artikel 15 van dit besluit bedoelde deskundigen vastgesteld. De vastgestelde basiswaarde wordt zo spoedig mogelijk medegedeeld aan de hoofdambtenaar, die haar onverwijld schriftelijk ter kennis brengt van de aanvrager van de vergoeding.

3. De basiswaarde van de daarvoor in aanmerking komende goederen kan op verzoek van een belanghebbende of van een zoon van een belanghebbende, die in de mogelijkheid verkeert aanspraken te verkrijgen op een vergoeding, worden vastgesteld. Deze vaststelling zal aan de latere berekening van de vergoeding ten grondslag strekken. Voor deze vaststelling wordt aan de verzoeker een door Onze Minister te bepalen bedrag in rekening gebracht, dat bij latere inlevering van de visvergunning wordt terugbetaald.

Artikel 13. 1. Ten aanzien van houten vissersvaartuigen, die zijn gebouwd vóór 1932, bedraagt de vergoeding

- a. voor een Volendammer kwak f. 1 000,—
- b. voor een zuidwalbotter, groot model of voor een aak f. 800,—
- c. voor een zuidwalbotter, klein model, voor een grote pluut of voor een bons f. 600,—
- d. voor een kleine pluut of voor een schouw f. 200,—

2. Met uitzondering van motorbotters, dienende voor de aalkuilvisserij met gebruikmaking van mechanische kracht, worden andere vóór 1932 gebouwde houten vissersvaartuigen dan de in het vorige lid genoemde, geacht geen waardevermindering te hebben ondergaan in de zin van dit besluit.

3. Evenmin worden stalen vissersvaartuigen, gebouwd tussen 1 januari 1932 en 1 mei 1940, geacht waardevermindering te hebben ondergaan in de zin van dit besluit.

Artikel 14. 1. De vergoeding voor netten, gebezigd voor de aalkuilvisserij, bedraagt ten hoogste een derde van de kostprijs van dergelijke netten ten tijde van de buitengebruikstelling en wordt ten hoogste over vier van die netten toegekend.

2. Voor niet in het vorige lid bedoelde netten van katoen of van linnen en voor katoenen fuiken, die vóór 1 januari 1958 na beëindiging van het visserijbedrijf buiten gebruik zijn gesteld, wordt ten hoogste een derde van de kostprijs ten tijde van de buitengebruikstelling vergoed.

3. Geen vergoeding wordt gegeven voor; niet in het eerste lid van dit artikel bedoelde netten van katoen of van linnen en voor katoenen fuiken, die na 31 december 1957 buiten gebruik zijn gesteld; voor hoekwant en voor netten en fuiken van kunstvezels.

Artikel 15. 1. Onze Minister benoemt, de Generale Commissie gehoord, deskundigen die omtrent

- a. de basiswaarde van vissersvaartuigen;
- b. de indeling van een vissersvaartuig in een van de categorieën, genoemd in het eerste lid van artikel 13 van dit besluit, indien er over die indeling twijfel bestaat;
- c. het aantal netten en fuiken, als bedoeld in het tweede lid van het vorige artikel, nodig voor de uitoefening van het bedrijf in de omvang, waarin die uitoefening in 1950, 1951 of 1952 geschiedde;

d. de kostprijs en omtrent het te vergoeden bedrag, ingeval omtrent de kostprijs van de in het eerste en tweede lid van het vorige artikel bedoelde netten tussen de hoofdambtenaar en de aanvrager geen overeenstemming bestaat zomede ingeval de hoofdambtenaar van oordeel is, dat de vergoeding op minder dan een derde van de kostprijs moet worden be-

paald en die vergoeding niet is kunnen worden vastgesteld in overeenstemming met de aanvrager ervan.

2. De deskundigen worden vanwege Onze Minister beëdigd. Onze Minister stelt de af te leggen eed vast.

3. Onze Minister stelt regelen welke de deskundigen hebben in acht te nemen. Beslissingen van de deskundigen waarbij deze regelen niet in acht zijn genomen, kunnen door Onze Minister worden vernietigd.

Artikel 16. 1. Aanvragen om vergoeding van waardevermindering moeten, voor zover de belanghebbende of de zoon van een belanghebbende als bedoeld in het eerste lid van artikel 4 van dit besluit, zijn visvergunning bij het in werking treden van dit besluit reeds heeft ingeleverd, uiterlijk een jaar na de dagtekening van dit besluit en overigens uiterlijk een jaar nadat de visvergunning is ingeleverd of blijvend is ingetrokken, worden ingediend bij de hoofdamtenaar.

2. Bij overschrijding van de in het vorige lid genoemde termijnen vervallen de aanspraken die aan het bepaalde in deze titel zouden kunnen worden ontleend.

Artikel 17. 1. De vergoeding, berekend overeenkomstig het bepaalde in deze titel, wordt vastgesteld bij een beschikking van de hoofdamtenaar.

2. Zij wordt uitbetaald aan de aanvrager nadat hij een verklaring heeft ondertekend en afgegeven, inhoudende dat hij het bedrag van de vastgestelde vergoeding als juist erkent, en dat hij dientengevolge noch op grond van de Zuiderzeesteunwet, noch op grond van dit besluit enig verder recht op vergoeding van waardevermindering doet gelden.

Artikel 18. 1. Indien de aanvrager ten tijde van de vaststelling van de vergoeding schulden heeft wegens een crediet of enige credieten, verleend hetzij ingevolge de Zuiderzeesteunwet, hetzij door de Credietvereniging voor de Zuiderzee, of schulden heeft wegens een crediet of enige credieten, verstrekt ingevolge een door Onze Minister van Financiën vastgestelde garantieregeling, strekt de toegekende vergoeding in de eerste plaats tot delging van deze schulden.

2. Schulden als in het vorige lid bedoeld, die op grond van dezelfde oorzaak, mede ten laste zijn van andere personen dan de aanvrager van de vergoeding, of die ten laste zijn van zijn echtgenote, worden voor de toepassing van dit artikel geacht schulden te zijn van de aanvrager.

Artikel 19. Indien uit enig feit blijkt, dat de vergoeding op grond van onjuiste gegevens, door of vanwege de aanvrager verstrekt, is vastgesteld op een te hoog bedrag, wordt zij herzien zolang niet sedert de eerste vaststelling drie jaren zijn verstreken. Het te veel uitgekeerde wordt verhaald op de aanvrager of op hem die in zijn rechten is getreden.

TITEL IV

Geldelijke tegemoetkoming wegens gederfde inkomsten

Artikel 20. Onder een geldelijke tegemoetkoming wordt in deze titel verstaan een geldelijke tegemoetkoming als bedoeld in het eerste lid van artikel 13 van de Zuiderzeesteunwet.

Artikel 21. 1. Onverminderd het vervallen van aanspraken, als gevolg van het zich door eigen schuld of toedoen of van ziels- of lichaamsgebreken bevinden in de omstandigheden bedoeld in het eerste lid van artikel 13 van de Zuiderzeesteunwet, worden uitsluitend geacht te voldoen aan de voorwaarden, die in dat lid zijn gesteld om voor een geldelijke tegemoetkoming in aanmerking te kunnen komen:

a. de belanghebbende en de met een belanghebbende gelijkgestelde, geboren vóór 1 januari 1890, die op 1 januari 1963 feitelijk in het genot waren van een geldelijke tegemoetkoming alsmede de vóór 1 januari 1890 geboren weduwe van een belanghebbende, die, indien zij vóór de inwerkingtreding van dit besluit weduwe was geworden, aanspraak zou hebben gekregen op een geldelijke tegemoetkoming;

b. de belanghebbende die na 1 januari 1950 de IJsselmeervisserij heeft verlaten tenzij — indien hij houder was van een visvergunning — zijn bedrijf bij opvolging wordt voortgezet, in welk geval hij slechts geacht kan worden aan de bedoelde voorwaarden te voldoen met ingang van het tijdstip waarop de bij opvolging verkregen visvergunning wordt ingeleverd, mits dat tijdstip valt voor drie jaar zijn verstreken na de inwerkingtreding van dit besluit;

c. de belanghebbende die na 31 maart 1965 uiterlijk bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar de IJsselmeervisserij heeft verlaten zonder, indien hij houder was van een visvergunning, daarin volgens door Onze Minister van Financiën gestelde regelen te zijn opgevolgd, tenzij hij naar het oordeel van Onze Minister in zodanige omstandigheden verkeert, dat in redelijkheid niet kan worden geesit dat hij bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar een beslissing neemt omtrent het verlaten van de IJsselmeervisserij, in welk geval Onze Minister het tijdstip bepaalt, waarop hij uiterlijk die beslissing zal moeten hebben genomen.

2. Het bepaalde in het vorig lid geldt slechts voor hen die de IJsselmeervisserij verlaten vóór het in het eerste lid van artikel 4 bedoelde, door Ons te bepalen tijdstip.

Artikel 22. Indien een weduwe van een belanghebbende voor de toepassing van de Zuiderzeesteunwet met een belanghebbende wordt gelijkgesteld, wordt zij geacht te voldoen aan de voorwaarden die in het eerste lid van artikel 13 van de Zuiderzeesteunwet voor een geldelijke tegemoetkoming zijn gesteld.

Artikel 23. 1. De geldelijke tegemoetkoming gaat, behoudens het bepaalde in artikel 28 van dit besluit, het bedrag van de inkomsten die aan een belanghebbende tengevolge van de afsluiting van de Zuiderzee of de in 1950 hervatte inpolderingen in het IJsselmeer zijn ontvallen, in geen geval te boven.

2. Bedoeld bedrag wordt in daartoe aanleiding gevende gevallen door of vanwege Onze Minister zoveel mogelijk op grond van feitelijke gegevens bepaald, met dien verstande dat het bedrag van de inkomsten die aan een belanghebbende tengevolge van de afsluiting van de Zuiderzee of tengevolge van de in 1950 hervatte inpolderingen in het IJsselmeer zijn ontvallen, voor een belanghebbende die de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt, en die in de jaren 1950, 1951 en 1952 de IJsselmeervisserij uitoefende, in den regel wordt geacht het zuivere inkomen dat hij in die jaren gemiddeld aan de IJsselmeervisserij ontleende, niet te boven te gaan.

3. Indien een berekening van een geldelijke tegemoetkoming volgens de bepalingen van deze titel zou leiden tot een lagere uitkering dan f 15,— per maand wordt f 15,— per maand toegekend.

4. Tegemoetkomingen die krachtens de artikelen 5 en 6 van de Zuiderzeesteunwet ter vergoeding van gedane uitgaven zijn of worden toegekend, alsmede uitkeringen krachtens de artikelen 6 en 6a van de Zuiderzeesteunwet, worden bij de berekening van de geldelijke tegemoetkoming niet in aanmerking genomen.

Artikel 24. Voor de belanghebbende die de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt, bedraagt de geldelijke tegemoetkoming ten hoogste

a. f 270,— per maand indien hij hoofd van een gezin of kostwinner zijnde, vóór 31 mei 1932 eigenaar of hoofd was van een grootbedrijf;

b. f 250,— per maand indien hij hoofd van een gezin of kostwinner zijnde, vóór 31 mei 1932 eigenaar of hoofd was van een visserijbedrijf waarmede in hoofdzaak de visserij op de Zuiderzee werd uitgeoefend, dan wel ingeval hij in 1934 of later houder was van een visvergunning anders dan als plaatsvervanger, of in 1950, 1951 of 1952 mede-eigenaar was van het schip aan boord waarvan hij de visserij uitoefende en voor zijn aandeel in de eigendom volledig het risico droeg van het bedrijf;

c. f 235,— per maand indien hij hoofd van een gezin of kostwinner zijnde, niet behoort tot de in dit artikel onder a en b bedoelde categorieën, en

d. f 165,— per maand indien hij geen hoofd van een gezin of geen kostwinner is.

Artikel 25. 1. Op de geldelijke tegemoetkoming aan de belanghebbende die de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt, wordt in mindering gebracht

a. het volle werkelijke of geschatte inkomen van de belanghebbende zowel uit eigen bedrijf als uit beroep en uit loondienst, verminderd met een bedrag van f 75,— per maand;

b. de helft van het inkomen, zowel uit eigen bedrijf als uit beroep en uit loondienst, van de echtgenote van een belanghebbende, indien zij eerst nadat die belanghebbende de IJsselmeervisserij had verlaten, uit een of meer van de genoemde bronnen inkomsten is gaan genieten, voor zover dit inkomen meer bedraagt dan f 100,— per maand;

c. het inkomen uit vermogen, dat de belanghebbende geniet, voor zover het een bedrag van f 150,— per maand overschrijdt en niet bestaat uit het voordeel van een door hemzelf bewoond eigen huis.

2. Onder inkomen uit loondienst, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, worden begrepen wachtgelden, werkloosheidsuitkeringen en uitkeringen ingevolge of in verband met de Invaliditeitswet, de Ongevallenwet 1921 en de Ziekewet.

Artikel 26. 1. Voor de belanghebbende die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, bedraagt de geldelijke tegemoetkoming ten hoogste

a. f 75,— per maand indien hij vóór 31 mei 1932 eigenaar of hoofd was van een grootbedrijf;

b. f 60,— per maand indien hij vóór 31 mei 1932 eigenaar of hoofd was van een visserijbedrijf waarmede in hoofdzaak de visserij op de Zuiderzee werd uitgeoefend, dan wel ingeval hij in 1934 of later houder was van een visvergunning anders dan als plaatsvervanger, of in 1950, 1951 of 1952 mede-eigenaar was van het schip aan boord waarvan hij de visserij uitoefende en voor zijn aandeel in de eigendom volledig het risico droeg van het bedrijf;

c. f 50,— per maand indien hij niet behoort tot de in dit lid onder a en b bedoelde categorieën.

2. Voor een weduwe van een belanghebbende, die met een belanghebbende is gelijkgesteld, en die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, bedraagt de geldelijke tegemoetkoming ten hoogste f 45,— per maand.

Artikel 27. Op de in het vorige artikel genoemde bedragen worden in mindering gebracht de aan de belanghebbende of aan zijn echtgenote dan wel aan de weduwe van een belanghebbende ten goede komende uitkeringen wegens ouderdom ingevolge of in verband met de Invaliditeitswet en de Ouderdomswet 1919, voorzoveel deze uitkeringen niet de tegenwaarde zijn van door de rentetrekkingen persoonlijk gestorte premieën.

Artikel 28. 1. De geldelijke tegemoetkoming, bedoeld in artikel 26, eerste lid onder b, wordt, indien het zuivere inkomen dat in de jaren 1950, 1951 en 1952 aan de IJsselmeervisserij werd ontleend, gemiddeld minder bedraagt dan f 2.460,— per jaar, in den regel beperkt in de verhouding waarin het bedoelde zuivere inkomen staat tot het bedrag van f 2.460,—.

2. De geldelijke tegemoetkoming, bedoeld in artikel 26, eerste lid onder c, wordt, indien het zuivere inkomen dat in de jaren 1950, 1951 en 1952 aan de IJsselmeervisserij werd ontleend, gemiddeld minder bedraagt dan f 2.260,— per jaar, in den regel beperkt in de verhouding waarin het bedoelde zuivere inkomen staat tot een bedrag van f 2.260,—.

Artikel 29. 1. De geldelijke tegemoetkoming wordt verhoogd met f 18,— per maand voor ieder kind dat jonger is dan zestien jaar, alsmede voor elk minderjarig kind dat zestien jaar of ouder is en door lichaams- of zielsgebreken niet in staat is, in eigen onderhoud te voorzien, indien dat kind behoort tot het gezin van de belanghebbende of ingeval deze — naar het oordeel van Onze Minister — met de verzorging van het kind is belast.

2. Deze verhoging vindt geen toepassing indien en voor zover er voor het kind kinderbijslag of kindertoelage wordt uitgekeerd, of indien op andere wijze in het onderhoud van dat kind wordt voorzien.

Artikel 30. 1. De belanghebbende, die in het genot is van een geldelijke tegemoetkoming, wiens omstandigheden een zodanige verandering ondergaan dat zijn aanspraken krachtens de Zuiderzeestunwet op die tegemoetkoming ophouden te bestaan of kunnen leiden tot een geringere geldelijke tegemoetkoming, is verplicht, hiervan onverwijld mededeling te doen aan de hoofdamtenaar.

2. Bij niet-nakoming van de in het vorige lid omschreven verplichting kan de hoofdamtenaar de geldelijke tegemoetkoming voorlopig intrekken of verlagen met ingang van het tijdstip waarop de gewijzigde toestand is ingetreden, en hij kan na van Onze Minister verkregen machtiging het ten onrechte genoten bedrag, indien er geen minnelijke schikking is te bereiken, in rechte terugvorderen.

Artikel 31. Geldelijke tegemoetkoming wordt onder meer niet verleend of zij wordt ingetrokken indien, tenzij zulks niet van invloed is op het bedrag van die tegemoetkoming de belanghebbende:

a. hem aangeboden werk, dat voor hem geschikt wordt geoordeeld, zonder gegronde reden heeft geweigerd of ingeval hij zodanige arbeid heeft neergelegd;

b. zich aan regelingen onttrekt of heeft onttrokken, waarvan de nakoming aan hem en aan zijn gezin inkomsten ter voorziening in het levensonderhoud kan of kon opleveren, of de mogelijkheid daartoe kan of kon openen;

c. maatregelen nalaat of heeft nagelaten, waardoor hij zich en zijn gezin inkomsten ter voorziening in het levensonderhoud, kan of kon verschaffen of de mogelijkheid daartoe kan of kon openen, onder welke maatregelen voor een belanghebbende die jonger is dan 60 jaar, wordt begrepen het zich doen inschrijven bij de openbare organen van arbeidsbemiddeling.

Artikel 32. 1. Het bedrag van de geldelijke tegemoetkoming wordt met inachtneming van het overigens in deze titel bepaalde door of vanwege Onze Minister vastgesteld, gewijzigd of ingetrokken.

2. Indien aannemelijk is, dat de belanghebbende inkomsten heeft uit bedrijf of uit beroep, kunnen aan de geldelijke tegemoetkoming voorwaarden worden verbonden in het belang van de controle op de inkomsten uit dat bedrijf of beroep alsmede voorwaarden, dienende om te voorkomen, dat die belanghebbende deze inkomsten door eigen schuld of nalatigheid geheel of ten dele verloren laat gaan.

Artikel 33. 1. Behoudens het overige in dit artikel bepaalde wordt aan de belanghebbende houder van een visvergunning, die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, op zijn verzoek, in plaats van de periodieke geldelijke tegemoetkomingen, bedoeld in het eerste lid van artikel 26 van dit besluit, een bedrag toegekend, dat de gekapitaliseerde waarde vertegenwoordigt van de periodieke geldelijke tegemoetkomingen waarop hij en waarop, indien hij is gehuwd, na zijn overlijden zijn weduwe aanspraak zouden kunnen maken mits hij en, indien hij gehuwd is, zijn echtgenote schriftelijk verklaren, dat zij geen verdere aanspraken meer hebben op een geldelijke tegemoetkoming. Bij de vaststelling van bedoeld bedrag wordt

rekening gehouden met op artikel 29 van dit besluit gebaseerde verhogingen van de geldelijke tegemoetkomingen, alsmede met het feit dat tengevolge van de uitkering ineens een hogere belasting is verschuldigd dan het geval zou zijn geweest indien de geldelijke tegemoetkomingen maandelijks waren uitbetaald.

2. De met een belanghebbende gelijkgestelde weduwe van een belanghebbende houder van een visvergunning, die in aanmerking komt voor een geldelijke tegemoetkoming als bedoeld in het tweede lid van artikel 26 van dit besluit, kan ter vervanging van die tegemoetkoming eveneens op haar verzoek, aanspraak doen gelden op een uitkering ineens, die op dezelfde voet wordt berekend als in het eerste lid van dit artikel voor een belanghebbende is aangegeven.

3. Aanspraak op de uitkering ineens als bedoeld in de vorige leden van dit artikel bestaat na 31 december 1964 slechts indien de belanghebbende als bedoeld in het eerste lid of de weduwe van een belanghebbende als bedoeld in het tweede lid het verzoek daartoe indienen uiterlijk een jaar na het bereiken van de 65 jarige leeftijd.

4. Indien de belanghebbende als bedoeld in het eerste lid of de weduwe van een belanghebbende als bedoeld in het tweede lid naar het oordeel van Onze Minister in zodanige omstandigheden verkeert, dat niet in redelijkheid kan worden geëist dat hij of zij na 31 december 1964 uiterlijk vier maanden na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar beslist omtrent de inlevering van de visvergunning of het ervan af zien naar door Onze Minister van Financiën gestelde regels in die vergunning te worden opgevolgd, bepaalt Onze Minister een tijdstip waarop uiterlijk de belanghebbende of de weduwe van een belanghebbende over de inlevering van of de opvolging in de visvergunning moet hebben beslist om van de in het eerste en tweede lid gegeven aanspraak op een uitkering ineens gebruik te kunnen maken.

TITEL V

Uitvoeringsvoorschriften

Artikel 34. 1. De aanvraag om vergoeding of een tegemoetkoming, toe te kennen volgens het bepaalde in de titels II tot en met IV van dit besluit, wordt schriftelijk bij de Rijksdienst ingediend.

2. De aanvrager is verplicht, aan de Rijksdienst alle gegevens en inlichtingen te verstrekken, die deze dienst voor de beoordeling van zijn aanvraag van hem verlangt. Indien een aanvrager de hem gevraagde inlichtingen niet verstrekt, kan de tegemoetkoming of de vergoeding worden geweigerd.

3. Op iedere aanvraag wordt schriftelijk beschikt; een afwijzende beschikking is met redenen omkleed.

4. Een geldelijke tegemoetkoming als bedoeld in Titel IV van dit besluit wordt bij tijdige indiening van een aanvraag daartoe toegekend met ingang van de eerste van de maand, waarin de visvergunning wordt ingeleverd.

5. Voor de toepassing van dit besluit wordt de belanghebbende die zijn visvergunning vóór 1 januari 1960 heeft gereserveerd en die vergunning inlevert binnen vier maanden na de inwerkingtreding van dit besluit, geacht zijn visvergunning op 1 januari 1960 te hebben ingeleverd.

Artikel 35. 1. Geldelijke tegemoetkomingen als bedoeld in titel IV van dit besluit, die werden verleend vóór de inwerkingtreding van het Koninklijk besluit van 19 mei 1932 nr. 20, of op grond van dat besluit zoals dit sedert de genoemde datum is gewijzigd, moeten met de bepalingen van dit besluit in overeenstemming worden gebracht uiterlijk vier maanden na de inwerkingtreding ervan.

2. Een geldelijke tegemoetkoming, als in het vorige lid bedoeld, die ingevolge de bepalingen van dit besluit tot een lager bedrag zou moeten worden verleend dan het bedrag dat de belanghebbende reeds geniet, blijft gehandhaafd zolang er zich geen omstandigheid voordoet, die volgens de op 31 december 1959 van kracht zijnde bepalingen tot een zodanige ver-

laging aanleiding zou hebben gegeven, dat de bepalingen van dit besluit zonder nadeel voor die belanghebbende kunnen worden toegepast.

Artikel 36. 1. Tegen beschikkingen, gegrond op de Zuiderzeesteunwet, het Zuiderzeesteunbesluit 1963 en de op die wet en/of dat besluit gebaseerde regelingen, kan hij te wiens aanzien de beslissing is genomen, bij Onze Minister een bezwaarschrift indienen behalve voorzoveel het gaat om beslissingen bedoeld in artikel 15 van dit besluit.

2. Op bezwaarschriften beschikt Onze Minister niet dan nadat hij daarover de subcommissie, bedoeld in het derde lid van artikel 8 van het Koninklijk besluit van 18 december 1925 (*Stb.* 475), zoals dit laatstelijk is gewijzigd bij Koninklijk besluit van 13 november 1934 (*Stb.* 581), heeft gehoord, tenzij het bezwaarschrift betrekking heeft op een aangelegenheid waarover de genoemde subcommissie ten aanzien van dezelfde belanghebbende reeds is gehoord en het naar het oordeel van Onze Minister geen nieuwe gezichtspunten bevat.

3. Bezwaarschriften als bedoeld in het eerste lid van dit artikel, die niet binnen zes maanden na dagtekening van de beschikking bij Onze Minister zijn ingediend, blijven buiten behandeling.

Artikel 37. Het einde van de termijnen van 3 en 5 jaar, bedoeld in het tweede lid van artikel 13 van de Zuiderzeesteunwet, blijft vastgesteld voor belanghebbenden benoorden de Afsluitdijk op respectievelijk 30 april 1941 en 30 april 1943 en voor de overige belanghebbenden op 31 december 1934 respectievelijk 31 december 1936.

Slotbepalingen

Artikel 38. Met het in werking treden van dit besluit vervallen:

a. het Zuiderzeesteunbesluit van 28 november 1927 (*Stb.* 365), zoals dit besluit sedert die datum is gewijzigd;

b. het Koninklijk besluit van 19 mei 1932, zoals dit besluit sedert die datum is gewijzigd.

Artikel 39. Dit besluit kan worden aangehaald als Zuiderzeesteunbesluit 1963.

Artikel 40. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1960.

Onze Minister van Verkeer en Waterstaat is belast met de uitvoering van dit besluit dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 1 juli 1963.

JULIANA.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

H. A. KORTHALS.

Uitgegeven de dertiende augustus 1963.

De Minister van Justitie,
Y. SCHOLTEN.